NR. 11 | LWÓW — KWIECIEŃ 1928 | Należytość pocztową opłacono ryczałtem | ROK IV

SZACHY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY GRZE I STUDJOM SZACHOWYM

WYCHODZI 1-SZEGO KAŻDEGO MIESIĄCA

REDAKCJA: *Horak Tadeusz, Limbach Saturnin.*	*Prenum.: roczna 12 zł, półroczna 6·50 zł, kwartalna 3·50 zł, za egzemplarz 1·25 zł. Konto czekowe P. K. O. Nr. 153.152.*	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: *„SZACHY“ Lwów, Leona Sapiehy 77. — Tel. 496*

CENY OGŁOSZEŃ. Jednorazowo na okładce: strona 200 Zł, ½ 120 Zł, ¼ 70 Zł, ⅛ 40 Zł. W tekście i na pierwszej stronie okładki o 25% drożej. Ogłoszenia umieszczane kilkakrotnie o 25% taniej. Firmy nadsyłające ogłoszenia wprost do administracji otrzymują odpowiedni rabat.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO WARSZAWY NA ROK 1928

Turniej o mistrzostwo Warszawy zakończył się i pomimo licznych niespodzianek przyniósł wynik dosyć oczekiwany stawiając na czele tabeli trzech rzeczywiście najlepszych graczy w turnieju. Pierwszą nagrodę z 7½ p. zdobył Blass zapaśnik spokojny, który swoją zaciętą grą wysunął się o 1½ p. od Frydmana. Drugie i trzecie miejsce podzielili Frydman i Makarczyk obaj mistrze o ustalonej reputacji. Frydmann, który wyglądał, jakoby chciał zrobić 100% wynik załamał się

Miejsce	Nazwiska	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkty	Nagroda
1	Blass	△	½	0	1	1	1	1	1	1	1	7½	I.
2	Frydman . . .	½	△	0	½	1	0	1	1	1	1	6	II i III
3	Makarczyk . .	1	1	△	1	1	1	0	0	0	1	6	
4	Pogorjeły . .	0	½	0	△	1	½	1	1	½	1	5½	IV.
5	Łowcki . . .	0	0	0	0	△	1	1	1	1	1	5	V.
6	Kremer . . .	0	1	0	½	0	△	0	0	1	1	3½	
7	Kleczyński . .	0	0	1	0	0	1	△	0	½	1	3½	
8	Piltz	0	0	1	0	0	1	1	△	½	0	3½	
9	Reisner . . .	0	0	1	½	0	0	½	½	△	0	2½	
10	Feinmesser .	0	0	0	0	0	0	0	1	1	△	2	

w drugiej połowie turnieju przegrywając z Makarczykiem, w ślad za tem poszła przegrana z Kremerem i remiza z Pogoriełym i Blassem. Natomiast Makarczyk poniekąd moralny zwycięzca, mistrzostwa osiągnął w drugiej części turnieju wspaniały wynik wygrywając partje najcięższe i uzyskując wszystkie punkty z nagrodzonymi, gdyby nie zły start byłby napewne osiągnął pierwszą nagrodę. Miłą niespodziankę zrobił niedawny mistrz II. kategorji Pogoriełу zdobywając IV. nagr. i pomimo tego, że miał nieraz szalone szczęście np. partja z Piltzem i Kremerem, w każdym razie wykazał pełne kwalifikacje turniejowe. Ostatnie miejsce nagrodzone zdobył Łowcki przegrywając wszystkie partje z nagrodzonymi. Z pośród nienagrodzonych wielką niespodzianką jest wynik Piltza, który grał poniżej swej siły, podstawiając figury, jak w partji z Pogoriełym. Poza tem ostatnie miejsce Feinmessera jest usprawiedliwione chorobą, która nie pozwoliła mu na ukończenie turnieju.

84. ANGIELSKA

grana w turnieju o mistrzostwo Warszawy 1928 r.

Łowcki-Pogorjeły

1 c4, Sf6; 2. g3, e5; 3. Gg2, d5; 4. c×d5, S×d5; 5. Sc3, c6; 6. d3, Ge6; 7. Sf3, f6; 8. 0-0, Ge7; 9. Sh4, f5; 10. Hb3, Hd7; 11. S×d5, c×d5; 12. Sf3, Sc6; 13. Sg5, Gg8; 14. Hd1, h6; 15. Sf3, Gf6; 16. Sd2, Ge6; 17. Sb3, b6; 18. e3, 0-0; 19. d4, We8; 20. d×e5, G×e5; 21. Sd4, Gf7; 22. Hd2, Wa—c8; 23. b3, Gd4; 24. e×d4, Gh5; 25. f3, We6; 26. Gh3, He7; 27. Hf4, Wf8; 28. Gb2, We2; 29. Hc1, He6; 30. Gg2, Wc8; 31. We1, S×d4; 32. Hc8+, H×c8; 33. G×d4, Hc2; 34. W×e2, H×e2; 35. f4, Gf3; 36. G×f3, H×f3; 37. Wc1, He2; 38. Wc8+, Kh7; 39. Ge5, g5; 40. Wc7+, Kg6; 41. Białe poddają.

Wszystkim Współpracownikom, Prenumeratorom i Czytelnikom „SZACHÓW“ składa Redakcja z okazji Świąt Wielkanocnych Serdeczne Życzenia.

85. HISZPAŃSKA

grana w turnieju o mistrzostwo Warszawy 1928 r.

Feinmesser-Makarczyk

1. e4, e5; 2. Sf3, Sc6; 3. Gb5, a6; 4. Ga4, Sf6; 5. He2[1]), Ge7; 6. c3, d6; 7. h3[2]), 0-0; 8. 0-0, Gd7; 9. Gc2, Ge8![3]); 10. d4, Sd7![4]); 11. Wf—d1, Gf6; 12. Ge3, g6; 13. Sb—d2, Gg7; 14. Sd—f1, He7; 15. g4[5]), Sc-d8; 16. Sg3, e×d4![6]); 17. cd4, c5!; 18. dc5, dc5; 19. Gg5[7]), f6; 20. Gf4, Se5; 21. Se5, fe5; 22. Ge3, Gf7; 23. Gb3, Sc6!; 24 Gf7+, Wf7; 25. Wd5, Sd4!; 26. G×d4, cd4; 27. Hc4, Wa—f8[8]); 28. Wa—f1, Gh6!; 29. b4?, Gf4; 30. Se2[9]), Ge3!; 31. Se—g3, Hh4; 32. Sf5[10]), g×f5; 33. fe3, Hg3+[11]).

UWAGI KLECZYŃSKIEGO W „KURJERZE WARSZAWSKIM“:

[1]) Posunięcie to jest dobre i wymaga ze strony Czarnych bardzo umiejętnej obrony. — [2]) Posunięcie w tym warjancie niekoniecznie potrzebne. — [3]) Jest to nowe posunięcie Aljechina, stosowane z powodzeniem w różnych warjantach partji hiszpańskiej. Szczególniej ono jest stosowane tutaj gdy rozwój obustronny jest tak skomplikowany. — [4]) Obrona Czarnych w tej partji zasługuje na baczną uwagę. Jest świetnie i głęboko obmyślana. — [5]) Białe zrobiły kilka posunięć bez znaczenia, Czarne zaś przeprowadziły przegrupowanie, które ukrywa w sobie możność sprężystego rozwinięcia dla odparcia wszelkich ataków i przygotowania własnych. W tych warunkach rozpoczynanie ataku przez g2—g4, co niczem w konsekwencji Czarnym nie zagraża, jest błędem pozycyjnym. To byłoby dobre wcześniej, gdy Czarne nie zdołały się jeszcze przegrupować i gdyby Białe, zamiast np. Ge3 zrobiły inne jakieś przygotowanie. — [6]) Teraz Czarne rozpoczynają kontrakcję. — [7]) To nie jest atak. — [8]) Pozorny atak Białych z każdem posunięciem poprawiał pozycję Czarnych — i wreszcie doprowadził do tego, że Czarne osiągnęły stanowisko dominujące: panują nad linją f, nad centrum i w każdej chwili mogą zacząć decydujący atak na roztrzęsioną białą partję. — [9]) Zamiast 29. i 30. posunięcia Białych napraszało się Kg2 — ale i to było tylko chwilowem odroczeniem rozbicia. — [10]) Rozpacz. — [11]) Białe poddają się tracą wszystkie piony i stają potem pod groźbą mata. Oto skutki g2—g4 — nie w porę.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO KLUBU „HETMAN“ WE LWOWIE

Trwał od 16. I. do 24. II. b. r. przy udziale 15 zawodników. Mistrzostwo zdobył p. Leon Orzeł, jeden z najsilniejszych zawodników lwowskich, odznaczający się grą pełną polotu i niewyczerpanych pomysłów.

P. Orzeł znany jest z poprzednich turniejów o mistrzostwo Lwowa, w których wykazywał mistrzowskie walory, jakoteż i z pięknych problemów, które umieszczał przeważnie w „Słowie Polskiem“

Dzisiejszy mistrz Klubu jest jednym z senjorów niezwykle cenionych dla zasług około dobra Klubu

Miejsce	Nazwiska	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	Punkty	Nagroda
1.	L. Orzeł	○	½	1	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	I.
2.	M. Kmietowicz .	½	○	½	1	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12½	II.
3.	Maj-Nawrocki .	0	½	○	1	½	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	11	II.
4.	L. Raganowicz .	½	0	0	○	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9½	IV.
5.	E. Kaufmann . .	0	½	½	1	○	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	9	V.
6.	W. Chemiński .	0	0	0	0	1	○	1	½	1	1	1	1	1	1	0	8½	—
7.	R. Werner . . .	0	0	1	0	0	0	○	1	0	0	1	1	1	1	1	7	—
8.	D. Dellman . .	0	0	0	0	1	½	0	○	0	1	1	0	1	1	1	6½	—
9.	E. Gadacz . . .	0	0	0	0	0	0	1	1	○	0	0	1	1	1	1	6	—
10.	E. Messner . .	0	0	0	1	0	0	1	0	1	○	0	1	0	½	1	5½	—
11.	M. Beigert . . .	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	○	0	0	1	1	4	—
12.	R. Doerfler . .	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	○	0	½	1	3½	—
13.	W. Pomohaczi .	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	○	0	0	3	—
14.	K. Rychłowski .	0	0	0	0	0	0	0	0	0	½	0	½	1	○	1	3	—
15.	E. Tomaszewski	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	○	2	—

i osobistych. Oficjalne zdobycie tytułu mistrza przez niego przyjęto z wielkiem zadowoleniem.

Z młodocianych na czoło wysunął się M. Kmietowicz, wielce obiecujący zawodnik, też niezły kompozytor zadań szachowych.

J. Maj—Nawrocki (pod tym pseudonimem ukrywa się jeden z wybitnych zawodników lwowskich) stracił dwa punkty „walkowerem“ na korzyść Orła i Wernera i musiał zadowolić się trzecią nagrodą.

Czwartą nagrodę otrzymał L. Raganowicz zawodnik b. silny, odznaczający się grą kombinacyjną, brak mu natomiast rutyny turniejowej.

Ostatnia piąta nagroda przypadła w udziale Kaufmannowi, który dał się poznać w turnieju o mistrz. Lwowa, jako poważny i niebezpieczny zawodnik.

Z pozostałych nieźle się spisali Chemiński, Werner i Dellmann.

Pomohaczi zajął dalekie miejsce z powodu wielkiej ilości „walkowerów“ na swoją niekorzyść.

Szczegółowe wyniki pokazuje tabela.

86. HOLENDERSKA

grana w turnieju o mistrzostwo „Hetmana“ 1928 r.

L. Orzeł-Messner.

1. d4, f5; 2. Sf3, Sf6; 3. c4, e6; 4. Sc3, Gb4; 5. Gg5, 0-0; 6. e3, d5; 7. Gd3, d×c4; 8. G×c4, a6; 9. 0-0, b5; 10. Ge2, Gb7; 11. Hb3, He7; 12. Wa-c1, c5; 13. d×c5, G×c5; 14. Wf-d1, Sb-d7; 15. a4, b4?; 16. Gc4!, Wf-e8; 17. Se2, G×f3; 18. g×f3, Hf7; 19. Sf4, Sf8; 20. G×e6, S×eb; 21. S×e6, W×e6; 22. W×c5, Sd7; 23. Wc7, Hg6; 24. Wd×d7, Hg5+; 25. Kf1, Wa-e8?; 26. H×e6!! Czarne poddają. Krótka i interesująca partja.

87. GAMBIT LWOWSKI

grany w turnieju o mistrz. „Hetmana“ 1928 r.

W. Pomohaczi-J. Maj-Nawrocki.

1. Sf3, d5; 2. e4, d×e4; 3. Sg5, Sf6; 4. Gc4, e6; 5. Sc3, bb; 6. 0-0, Gb7; 7. We1, Sb-d7; 8. Sg×e4; S×e4; 9. S×e4, Ge7; 10. d3, 0 0; 11. Hh5?, Sf6; 12. S×f6, G×f6; 13. c3, c5; 14 We3, g6; 15. He2, Gg5; 16. Wh3, G×c1; 17. W×c1, G×g2!; 18. K×g2?, Hg5+; 19. Wg3, H×c1; 20. We3, b5; 21. G×b5, Wa b8; 22. a4, a6; 23. G×a6, W×b2; 24. He1, Hc2; 25. Gb5, Wb1; 26. We2, Hb3; 27 Hd2, Ha3; 28. h4, Ha1; 29. d4, Wg1+; 30. Kf3, c×d4; 31. H×d4. Hf1; 32. We3, Hg2+; 33. Ke2, Hh1; 34. He4, We1+; 35. Kd3, Wd8. Białe poddają.

88. FRANCUSKA

grana w turnieju o mistrzostwo „Hetmana“ 1928 r.

M. Kmietowicz-E. Tomaszewski

1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Sc3, Gb4; 4. e×d5, e×d5; 5 Gd3, Ge6[1]); 6. Sf3, Sf6; 7. 0-0, 0-0; 8. Se5!, Gd6; 9. f4, Sc6; 10. Se2, G×e5?; 11. f×e5, Se4?[2]);

12. G×e4, d×e4; 13. c3, b5?[3]); 14 Sg3, Gd5; 15. Hg4!, Se7; 16. Sh5, Sg6; 17. Gg5, Ge6[4]); 18. Hg3, He8; 19. S×g7, H×g7??![5]); 20. Gf6+, Kg8; 21. Hg5, Hd8; 22. Hh6, H×f6; 23. e×f6. Czarne poddają.

UWAGI M. KMIETOWICZA:

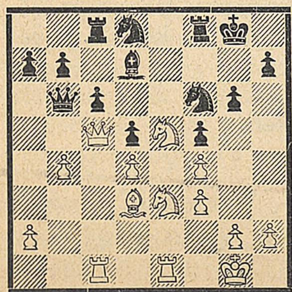
[1]) Lepszem jest polecane przez Maroczego 5... Se7 lub 5... Sc6. — [2]) Błąd, należało odejść skoczkiem na d7. — [3]) To posunięcie, w związku z następnem, jest zbyteczną stratą czasu i bezcelowem, albowiem obrony piona e4, który jest nie do utrzymania, należało się wyrzec. Teraz dochodzą białe do decydującej przewagi na skrzydle króla czarnego. — [4]) Dłuższy opór dawało 17... Dc8 i ewentualne 18... h6. — [5]) Przeoczenie, jednak w przegranej pozycji. Białe zapowiadają mata w 5 posunięciach.

NIEPRZYJĘTY GAMBIT HETMAŃSKI

grany 23. II. 1928 w turn. o mistrz. kl. „Hetman“ we Lwowie

89. L. Orzeł-Kaufmann

1. d4, d5; 2. Sf3, Sf6; 3. c4, e6; 4. Sc3, Sd7[1]); 5. Gg5, c6; 6. c×d5, e×d5; 7. e3, Ha5; 8. Gd3, Se4[2]); 9. Hc2, f5; 10. 0-0, Gd6; 11. Wf—e1, 0-0; 12. Gf4, G×f4; 13. e×f4, Sd f6; 14. Sd1, Gd7; 15. Se3, Wa-c8; 16. Se5, g6; 17. f3, Sd6; 18. Wa-c1, Hb6[3]); 19. Hc5, Sf7; 20. b4, Sd8[4])?; (Djagram). 21. H×b6, a×b6; 22. S×d7, S×d7; 23. S×d5, Wa8; 24. We7, Wf7; 25. W×d7, W×d7; 26 Sf6+, Kg7; 27. S×d7, W×a2; 28. S×b6, Wd2; 29. Wc3, Se6; 30. Sc4, Wd1+; 31. Kf2, S×f4; 32. Se5, Sd5; 33. Wb3, Wd2+; 34. Ge2, W×d4; 35. b5, c5; 36. b6[5]), Wd2; 37. Ke1, Wa2; 38. g3, Sb4; 39. f4, Sc2+; 40. Kf1, Sd4; 41. We3, Wb2; 42. Sc4, Wb4; 43. Gd3, Kf6; 44. Se5[6]), Se6; 45. Gc4[7]), Sd4; 46. Sd7+, Kg7; 47. We7+[8]). Czarne poddają.

[1]) Lepsze 4... Gb4. — [2]) Grozi S×c3; b×c3, H×c3+. — [3]) W razie 18. H×a2, następuje 19. Wa1 i hetman stracony. — [4]) Należało grać 20.. Wf—e8. — [5]) Nie dopuszcza do b7—b6. — [6]) Jeśli 44... W×b6; 45. Sd7×+. — [7]) Grozi 46. G×e6, K×e6; 47. Sd3+, We4; 48. Sc5+ i zdobywa qualitete. — [8]) Nieuchronny mat w 2 posunięciach.

90. GAMBIT LWOWSKI

grany korespondencyjnie w 1926 r.

A. Wagner-S. Hermanowski.

1. Sf3, d5; 2. e4, d×e4; 3. Sg5, e5; 4. S×e4, f5; 5. d4!, Sc6[1]); 6. Gb5, Hd5; 7. Sb—c3, H×d4[2]), 8. H×d4, e×d4; 9. Sd5, f×e4[3]); 10. S×c7+, Kd8; 11. S×a8; Gd6; 12. Gg5+, Sf6; 13. 0-0-0, Ge5; 14. Wh-e1, h6[4]); 15. G×f6, G×f6; 16. We+e4, Gf5[5]), 17. G×c6, b×c6; 18. We4-d4+, G+d4; 19 W×d4+, Kc8; 20. Wa4, Kb7; 21. Sc7, Wf8!; 22. Wf4[6]), g5; 23. Wf3, g4; 24. Wa3, K×c7[7]); 25. W×a7+, Kb6; 26. We7, G×c2; 27. K×c2, W×f2+; 28. Kd3, W×g2; 29. We2, Wg1; 30. Ke4, h5; 31. Ke3, Wa1[8]); 32. a3, Wf1; 33. Wf2, W×f2; 34. K×f2, h4; 35. Ke3[7]), remis.

UWAGI S. HERMANOWSKIEGO

[1]) Najlepsza obrona, która zdaniem A. Wagnera prowadzi do obustronnego wyrównania. Czarne napadając na p. d4 grożą zarazem f×e4. — [2]) Można też grać tu 7. Gb4; 8. a-a H×d4; 9. H×a4, c×d4; 10. Sd5, Ga5 i atak po stronie Białych. Czarne grając 7. H×d4 mają na widoku zaofiarowanie qualitas. — [3]) Za cenę oddania jakości Czarne mają groźne piony oraz uwięzionego Sa8. — [4]) Wzamian za p. e4 Czarne otrzymają pozycję atakującą. — [5]) Być może że lepiej było 16. Gd7. Teraz Białe oddają jakość w nadzieji wyswobodzenia Sa8. — [6]) Konieczne. Groziło G×c2 i W×f2+. — [7]) Może lepiej było odrazu G×c2 i W×f2+. — [8]) Czarne mają zamiar wymienić wieże co nie było możliwe bez uprzedniego wysunięcia pa2 względnie b2. — [9]) Po 35... Kb5; 36. b3, c5; 37. Kf4, i t. d. Po 35.. Kb5; 36. Kf4. g3; 37. hg, hg; 38. Kg3, Ka4; 39. Kf4, Kb3; 40. Ke5, c5; 41. Kd5, K×b2! (41... c4? przegrywa odrazu 42. a4!, K×a4; 43. K×c5) 42. a4, Kb3.

TURNIEJ BERLIŃSKI

Pod kierownictwem b. mistrza świata dr. Emanuela Laskera, odbył się w dniach od 4 do 21 lutego 1928 roku turniej mistrzów w Berlinie.

Pierwsze miejsce przypadło mistrzowi **A. Nimcowiczowi** uzyskującemu 10 p. na 13 możliwych.

L. Steiner wybitny młody talent węgierski, który jakkolwiek zajął wraz z Brinckmannem i Rétim 6—8 miejsce w tym turnieju, wygrał z Nimcowiczem, Bogoljubowem i Tartakowerem zajmującymi 3 pierwsze miejsca w tabeli jakoteż pokonał mistrza Réti'ego.

Miejsce	Nazwiska	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Punkty	Nagroda
1.	Nimcowicz .	□	½	½	½	1	0	½	1	1	1	1	1	1	1	10	I.
2.	Bogoljubow .	½	□	½	1	1	0	1	1	½	1	½	½	1	1	9½	II.
3.	Tartakower .	½	½	□	1	1	0	1	½	½	½	½	1	½	½	8	III.
4.	Johner . . .	½	0	0	□	½	1	½	½	1	1	1	1	½	0	7½	IV.
5.	Helling . . .	0	0	0	½	□	1	0	1	1	½	0	1	1	1	7	V.
6.	L. Steiner .	1	1	1	0	0	□	1	½	½	½	0	0	½	½	6½	VI-VIII
7.	Reti	½	0	0	½	1	0	□	0	1	½	1	½	1	½	6½	
8.	Brinckmann .	0	0	½	½	0	½	1	□	½	½	1	1	½	½	6½	
9.	Sämisch . .	0	½	½	0	0	½	0	½	□	½	1	½	1	1	6	—
10.	Ahues . . .	0	0	½	0	½	½	½	½	½	□	1	½	½	1	6	—
11.	Schlage . .	0	½	½	0	1	1	0	0	0	0	□	1	0	½	4½	—
12.	Leonhardt .	0	½	0	0	0	1	½	0	½	½	0	□	1	½	4½	—
13.	Stolz . . .	0	0	½	½	0	½	0	½	0	½	1	0	□	1	4½	—
14.	Koch . . .	0	0	½	1	0	½	½	½	0	0	½	½	0	□	4	—

91. FRANCUSKA

grana w turnieju berlińskim w lutym 1928.

L. Steiner - A. Nimcowicz

1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Sc3, Gb4; 4. e5, c5; 5. Gd2, Se7; 6. a3, G×c3; 7. b×c3, c4; 8. h4, h5; 9. Ge2, Sf5; 10. g3, g6; 11. Gg5, Ha5; 12. Hd2, Sc6; 13. Gf6, Wg8; 14. Sf3, Kd7; 15. Sg5, Sh6; 16. f3, Kc7; 17. g4, We8; 18. Gg7, Sg8; 19. g×h5, g×h5; 20. f4, Sce2; 21. G×h5, Sf5; 22. G×f7, S×g7; 23. G×e8, S×e8; 24. Sf7, Sgf6; 25. e×f6, S×f6; 26. Sg5, Sh5; 27. He3, Gd7; 28. He5+, Kb6; 29. Hd6+, Gc6; 30. Kd2, a6; 31. S×e6, Ka7; 32. Wag1, We8; 33. Wg6, Wc8; 34. Whg1, Hb5; 35. Hb4, Wh8; 36. H×b5, a×b5; 37. f5, Wh7; 38. f6, Ge8; 39. Sg5, Wc7; 40. Wh6, Sf4; 41. f7, C. poddają.

92. WARJANT LOPEZA

grany w turnieju berlińskim w lutym 1928.

L. Steiner-Helling

1. e4, e5; 2. Sf3, Sc6; 3. Gb5, a6; 4. Ga4, Sf6; 5. 0-0, Ge7; 6. We1, b5; 7. Gb3, 0-0; 8. c3, d5; 9. e×d5, S×d5; 10. S×e5, S×e5; 11. W×e5, Sf6; 12. d4, Gd6; 13. We1, Sg4; 14. h3, Hh4; 15. Hf3, S×f2; 16. H×f2, Gh2+; 17. Kf1, Gg3; 18. H×f7+, W×f7+; 19. Białe poddają.

ŻYCIE SZACHOWE W WOJSKU

KRÓTKI ZARYS DOTYCHCZASOWEJ DZIAŁALNOŚCI KLUBU SZACHOWEGO OGNISKA PODOF. ZAWODOW. ZAŁOGI LWOWSKIEJ

Klub szachowy powstał z końcem 1926 r. w myśl intencji zarządu Ogniska, który zdając sobie sprawę z korzyści płynących z rozpowszechniania gry szachowej wśród swych członków, wpłynął na żywotność Klubu, polecając wkrótce po stworzeniu Klubu zorganizowanie indywidualnego turnieju szachowego.

Turniej ten o tytuł mistrza Ogniska, przy udziale 22 zawodników, przyniósł zwycięstwo p. st. sierż. Karolowi Jurkiewiczowi. (P. sierż. Jurkiewicz jest nam znany jako utalentowany, silny zawodnik!).

Pragnąc zachęcić szerszy ogół podofic. do zainteresowania się sprawami i rozwojem Klubu, zorganizowano z początkiem 1927 r., międzyoddziałowy turniej szachowy, w którym uczestniczyło 6 drużyn garnizonu lwowskiego, każda w składzie po 5 zawodników.

Jako nagrodę przechodnią ufundowało Ognisko duży srebrny puhar, który ma przejść na własność drużyny zdobywającej trzy razy z rzędu pierwsze miejsce. W turnieju tym zwyciężyła po raz pierwszy drużyna 6 Okręgowego Szefostwa Intendantury w składzie: st. sierż. Konarski Augustyn, st. sier. Wyrwa Marjan, st. sierż. Porth Mieczysław, sierż. Warzewski Adam, st. sierż. Załyk Jan wygrywając razem w stosunku $88^1/_2$: 33.

Pod koniec 1927 r. odbył się po raz drugi międzyoddziałowy turniej, w którym pierwsze miejsce zdobyła drużyna 6 p. lotniczego w składzie: sierż pilot Ciesielski Hilary, sierż. p. Korzeniowski Konstanty, sierż. Przypkowski Stefan, plut. p. Miniszewski Zygmunt.

Niezależnie od turnieju międzyoddziałowego rozegrano równocześnie indywidualny turniej w czasie od 29. II. do 15. III. b. r. o tytuł mistrza Ogniska na rok 1928/29, w którym mistrzem został st. sierż. Wyrwa Marjan, po rozgrywce z p. st. sierż. K. Jurkiewiczem ($1^1/_2$: $^1/_2$) który zdobył 2 nagrodę. 3 nagrodę otrzymał p. sierż. H. Ciesielski, a 4 st. sierż. St. Bełza. Dalsze wyniki unaocznia tabela.

Miejsce	Nazwiska	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	Punkty	Nagroda
1.	M. Wyrwa . .	×	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	10	I.
2.	K. Jurkiewicz .	1	×	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	10	II.
3.	H. Ciesielski .	0	0	×	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	8	III.
4.	S. Bełza . . .	9	0	1	×	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	IV.
5.	K. Korzeniowski	1	0	0	1	×	1	0	1	0	1	0	1	1	7	—
6.	A. Czuba . . .	0	0	0	1	0	×	0	1	1	1	1	1	1	7	—
7.	S. Przypkowski	0	0	0	0	1	1	×	$^1/_2$	1	0	1	1	1	$6^1/_2$	—
8.	J. Woźniak . .	0	0	1	0	0	1	$^1/_2$	×	1	0	1	1	1	$6^1/_2$	—
9.	M. Porth . . .	0	1	0	0	1	0	0	0	×	1	0	1	1	5	—
10.	Z. Gładysz . .	0	0	0	0	0	0	1	1	0	×	1	1	1	5	—
11.	Fr. Major . . .	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	×	0	1	3	—
12.	H. Bielak . . .	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	×	0	2	—
13.	L. Dewald . .	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	×	1	—

Działalność Klubu jak na krótki okres swego istnienia była bardzo żywotną. Zarząd Ogniska dokładał wszelkich starań w kierunku podtrzymania ogólnego zainteresowania się członków grą w szachy, i nie szczędził większych kwot na zakup cennych nagród dla zwycięzców i t. d.

To też dzisiaj dzięki należytemu zorganizowaniu, rozumnej i planowej akcji ze strony Ogniska, Klub szachowy rozwija się pomyślnie, w salach Ogniska codziennie w godzinach wieczornych odbywają się towarzyskie rozgrywki, których poziom jest bardzo wysoki. Ponadto członkowie Klubu rozgrywają cały szereg partyj z zawodnikami całej Polski w drodze korespondencyjnej.

W międzyoddziałowym turnieju szachowym o wędrowną nagrodę Ogniska biorą udział pp.:

6 p. lotniczy: 1) H. Ciesielski, 2) K. Korzeniowski, 3) St. Przypkowski, 4) Miniszewski.

6 Oddz. Żand. 1) St. Bełza, 2) L. Chrząszcz, 3) Fr. Major, 4) J. Woźniak.

6 Okr. Szef. Intend. 1) A. Konarski, 2) M. Porth, 3) A. Warzewski, 4) M. Wyrwa.

5 P. A. P. 1) Hohenberg A., 2) Hruza Józef, 3) Nazar T, 4) Vogel Wł.

6 Komp. Łączności 1) W. Jost, 2) Gärtner M. 3) K. Jurkiewicz, 4) Vogel.

Ciągłe i ustawiczne uprawianie z prawdziwem zamiłowaniem, gry królewskiej przysporzy Klubowi w niedalekiej przyszłości z pośród tego sympatycznego grona wybitnych zawodników z których już dziś kilku wybija się bardzo poważnie!

93. ANGIELSKA

Partja korespondencyjna grana od 1. I. — 29. II. 1928 r.

M. Mandel (Złoczów) — **sierż. A. Warzewski** (Lwów)

1. c4, e5; 2. e4¹), Sf6; 3. d3, Gc5; 4. a3, d6; 5. Hc2²), a5; 6. h3³), Sc6; 7. Sf3, h6; 8. Ge2, Sd4⁴); 9. S×d4, G×d4; 10. 0-0, g5; 11. Sd2⁵), g4; 12. h×g4, S×g4; 13. Hb3⁶), Wg8⁷); 14, Sf3, Gc5; 15. Hb5+, Gd7; 16. Hb3, Wa6; 17. Hd1, d5; 18. c×d5, Wag6; 19. Hc2, S×f2; 20. W×f2, W×g2+; 21. B. poddały.

[1]) Nieprawidłowe. — [2]) Należało grać 5. Gg5. — [3]) Zbyteczne, gdyż w razie 6... Sg4 z groźbą 7... S×f2. Białe grają 7. Sh3, 8. Ge2 i roszują z wygodną pozycją dla siebie. — [4]) Czarne powoli zaczynają nacierać. — [5]) Lepiej 11. Ge3. — [6]) Następuje kilka bezplanowych posunięć białego hetmana. — [7]) Do natychmiastowej wygranej prowadzi 13... Hh4 z groźbą 14. Hh2‡; Na 13. Sh3. Czarne odpowiadają 13... G×f2+; 14. W×f2, H×f2+; 15. Kh1, H×e1; jeśli zaś 13. G×g4, G×g4; 14. Sf3, G×f3; 15. g×f3, Wg8+; 16. Gg5, W×g6‡. 14... Ge2 i również mat w kilku posunięciach.

MATCH „SOKÓŁ II.“ - „HEŁM“

Dnia 25. III. b. r. odbył się w sali Koła Szachistów Sokół II. match na 12 szachownicach z wynikiem $5^1/_2$: $6^1/_2$ na korzyść Klubu „Hełm“.

„SOKÓŁ“ II.		„HEŁM“	
M. Wójcik	1	Kamiński	0
J. Cirin	0	Sadowy	1
M. Wrona	0	Stachnik	1
M. Kordasz	0	Lipowy	1
F. Otto	1	Laskowski	0
S. Limbach	1	Wodała	0
O. Słobodzian	$^1/_2$	Prószkowski	$^1/_2$
S. Pöckh	1	Haweliński	0
Kaz. Horak	1	Machowicz	0
L. Raganowicz	0	Kikinis II.	1
Mikołajski	0	Kikinis I.	1
M. Żeliskówna	0	Bizoń	1
	$5^1/_2$		$6^1/_2$

LEON KLECKI

ORGANIZACJA ŻYCIA SZACHOWEGO W POLSCE I ROLA AKADEMIKÓW — SZACHISTÓW

Szachy dostarczają intelektowi ludzkiemu podobnie jak sport fizyczny ciału, rozkoszy wyładowywania swej mocy, sposobności do wykazania swej siły umysłowej i zdolności do walki, „nie walki“, jak mówi wielki filozof szachów b. mistrz szachów dr. Em. Lasker, „w której się leje krew, w której razy pozostawiają widome znaki na ciałach walczących, lecz walki intelektów“.

Dlatego szachy zostały uznane powszechnie jako ważny czynnik kulturalny nietylko dla przodujących warstw, ale i dla szerokich mas ludowych. Toteż zostały one szeroko rozpowszechnione nietylko w krajach Europy zachodniej, ale i wschodniej. Związki szachowe w tych krajach liczą tysiące i dziesiątki tysięcy członków, niestowarzyszonych miłośników szachów jest znacznie więcej. We wszystkich prawie miastach i miasteczkach odbywają się liczne turnieje, matche i inne rozgrywki szachowe. Wychodzi dziesiątki czasopism szachowych, a prawie każdy większy dziennik posiada dział szachowy. Na rynku księgarskim ukazują się, i to w wielu wydaniach, setki dzieł szachowych. Najnowsze zdobycze techniki: film i radjo są na usługach szachów.

W porównaniu z powyższą powierzchownie naszkicowaną sytuacją w innych krajach, ruch szachowy w Pol. jest bardzo słaby. Wprawdzie istnieje Polski Związek Szachowy w stolicy a w kilku większych miastach, np. w Łodzi, Lwowie, Krakowie i Poznaniu istnieją silne kluby szachowe, w których życie szachowe pulsuje intensywnie, odbywają się doroczne turnieje, wychodzą czasopisma szachowe ale te wszystkie objawy nie oznaczają ruchu masowego. Do Związku Szachowego należy zaledwie kilkanaście klubów, liczących razem kilkaset członków (na 30 miljonów ludności!!). We wszystkich, prócz kilku największych, miastach i miasteczkach Polski wzamian życia szachowego panuje stan martwoty. Czasopisma szachowe nie subsydjowane nie mogły dotychczas utrwalić swej egzystencji z powodu znikomo małej liczby czytelników. Dzienniki uważają, za zbędne dla ich czytelników działy szachowe, np. w Warszawie na przeszło dwadzieścia dzienników polskich tylko jeden „Kurjer Warszawski“ posiada dział szachowy. Co więcej dzienniki nie podają nawet suchych kronikarskich wiadomości o największych imprezach, ani narodowych, jakiemi są np. turnieje o mistrzostwo Polski, ani międzynarodowych, które interesują, na całym świecie nietylko szachistów, lecz i nie-szachistów. Tak np. prawie nic nie pisano o ostatnim matchu o mistrzostwo świata pomiędzy Aljechinem - Capablancą. Dzieła szachowe nie mogą obficie się ukazywać, ponieważ wydane już kilka dzieł, rozchodzą się z trudnością.

Błędem byłoby mniemanie, że winę za ten stan rzeczy ponosi wyłącznie Zarząd Związku Szachowego. Przyczyna leży głównie we właściwej bierności organizacyjnej olbrzymiej większości szachistów polskich. Interesuje ich tylko indywidualny postęp i mistrzostwo w grze szachowej. Bardzo mało zaś miłośników gry królewskiej poczuwa się do moralnego obowiązku propagowania i rozpowszechniania jej. Niech każdy szachista rozpowszechni szachy wśród swego kółka rodziny i przyjaciół i niech znajdzie się garstka takich, którzy zapragną zostać nietylko mistrzami, lecz i prezesami kół szachistów a życie szachowe w Polsce zacznie wkrótce pulsować tętnem europejskiem.

Szczególnie doniosłą rolę w organizacji życia szachowego mogą i powinni odegrać akademicy. Wszelkie organizacje są rozbudowywane przez młodzież inteligentną, której elitą jest młodzież akademicka. Niezbędnem więc jest pozyskanie jej dla ruchu szachowego. Pierwszym krokiem w tym kierunku jest rozpowszechnienie wśród niej szachów. Wprawdzie istnieją już Akademickie Związki Szachowe, posiadające znikomą liczbę członków, czego dowodem może być np. to, że w Warszawie, w której liczba młodzieży akademickiej dochodzi do 17.000, A. Zw. Sz. liczy zaledwie 60 — 70 członków!! Niestety wśród członków Akademickich Związków Szachowych daje się również odczuwać brak aktywności organizacyjno-propagandowej o tyle, że nawet obowiązek zjednywania nowych członków, nakazywany przez statuty, pozostaje na papierze. Niech każdy członek A. Z. Sz. nauczy w ciągu miesiąca 2—3 kolegów gry w szachy i niech ich wprowadzi do Związku, a wtedy szachy zostaną w ciągu roku naprawdę rozpowszechnione wśród młodzieży akademickiej. Bardzo ważnem przy tem jest utworzenie kół szachowych w domach i ogniskach akademickich. Rozpowszechnienie szachów wśród akademików ma samo przez się wielkie znaczenie, lecz może ono prowadzić do celów jeszcze większych.

Zaznajomiwszy szerokie rzesze akademików z szachami Polski Związek szachowy uzyskałby zastępy szermierzy życia szachowego, rozjeżdżając się na wakacje na prowincję zorganizowaliby oni tam życie szachowe, skupiliby miejscowych szachistów w kluby, przeprowadziliby lokalne turnieje i inne rozgrywki. Niezbędnem oczywiście byłoby przygotowanie ich do roli pionierów przez odpowiednie wykłady, instrukcje i t. d. Mając powyższy cel na względzie, należałoby szczególną uwagę poświęcić młodzieży, pochodzącej z prowincji i wyjeżdżającej na wakacje do domów. Miałoby to jeszcze inne doniosłe znaczenie: przez tę młodzież można byłoby utrzymywać stały i żywy kontakt z prowincjonalnemi organizacjami szachowemi.

Wychodząc z powyższych założeń należałoby przy podziale Polskiego Związku Szachowego na związki okręgowe uwzględnić tylko te okręgi, które posiadają silne ośrodki akademickie! Należałoby również liczyć się przy ustaleniu terytorjów poszczególnych okręgów ze składem pochodzeniowym ich Akademickich Związków Szachowych.

Związki Okręgowe przy intensywnej działalności ich Akademickich Związków Szachowych, pozyskałyby w ciągu paru lat tysiące i dziesiątki tysięcy członków. Wzmocniłoby to Polski Związek Szachowy i dałoby możność urządzenia wielkich turniejów krajowych i międzynarodowych. Dzieła szachowe mogłyby łatwo się rozchodzić, dzięki czemu zakwitłaby literatura szachowa. Czasopisma szachowe mogłyby wychodzić regularnie. Obudzone zostałoby powszechne zainteresowanie szachami i dzienniki dla zaspokajania potrzeb swych czytelników informowały ich szczegółowo o życiu szachowem i otwierałyby działy szachowe. Słowem życie szachowe w Polsce zawrzałoby jak w Europie zachodniej.

M. GAŁUSZKA

OBRONA SYCYLIJSKA WARJANT: 1. e4, c5; 2. b4,

2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
...c×b;	d4, d5;	e5, e6;	G-d3, S-c6;	S-e2, H-b6;	0-0, G-d7;	G-e3, Sg-e7;	a3, S-f5;	G×f5, e×f5;	a×b4 [illegible];	c4, S-e7;	c5, H-b5;	S-c3, G×c3;	S×c3, H-c6;	G-g5, S-g6;	H-b3, (2) f4;	Bird Paulsen (Wiedeń, 1882).
	(82) a3, (3) b×a3;	(83) S×a3, d5;	e×d, (4) H×d5;	G-b2. S-c6;	S-b5, H-d8;	H-f3. (5) e5;	G-c4, (6) S-f6;	H-b3, (7) G-c5;	G×[illegible];	S-f3, H-e7;	G-c4. S-d4;	S×d4, (8) e×d4;	K-f1, G-g4;	Wa-e1, H-c7;	S×d4, (9) Wa-d8;	Spielmann-Sämisch (Karlsbad, 1923).
		(10) .. d6;	G-b2, S-c6;	(84) d4, S-f6;	G-d3, e6;	S-f3, G-e7;	0-0, 0-0:	c4, b6;	H-e[illegible];	Wf-d1, Wf-e8;	e5, Sf-d7;	S-b5, H-b8;	H-e4, S-f8;	e×d6, G×d6;	S×d6, (11) H×g6;	Marshall-Sämisch (Baden-Baden, 1925).
			G-c4, S-f6;	G-b2, (12) S-c6;	H-e2, e6;	S-f3, G-e7;	0-0, 0-0;	S-b5, (13) S-e8;	[illegible]6;	Sb-d4, G-d7;	S×c6, G×c6;	Sf-d4, G-d7;	f4, W-c8;	G-b3, H-c7;	K-h1, (14) G-f6;	Spielmann-Gebhardt (Monachium, 1926).
		S-f3, d6;	S×a3, S-f6;	G-b5, (15) G-d7;	G×d7, S×d7;	H-e2, g6;	Wa-b1, b6;	d4, (16) e6;	0-0, [illegible]7;	W-b3, 0-0;	e5, d×e;	d×e, S-d5;	c4?, S-c5!;	W-b2, S-c3;	H-e1, (18) Sc-e4;	Harttaub-Heinicke (Zaw. Kl. Hamb. i Bremy 1926).
		d4, e5;	G×a3, G×a3;	S×a3, S-f6;	S-b5, 0-0;	d×e5, S×e4;	H-d5, (19) S-f6;	e×f6, W-e8+;	G-e2, [illegible]6;	Wa-d1, Sa6;	S-d6, W-e6;	H-d4, H-g6;	W-d3, S-b4;	H×b4, H×g2;	H-a5!, W×e2;	Spielmann-Colle (Baden-Baden, 1925).
	(20) ...S-f6;	e5, S-d5;	a×b, S×b4;	c3, S-d5;	S-f3, e6;	d4, H-c7;	G-d2, (21) S-b6?;	H-b3, (22) d5;	e×d[illegible]6;	c4, (23) G-e7?;	G-a5, S-c6;	G×b6, G-b4+;	(24) H×b4!, a×b6;	H-c3, S-a6;	S-a3, (25) G-d7;	Naegeli-Marotti (z zawod. Szwajcarja-Włochy).
			G-c4, S-b6;	G-b3, S-c6;	G-b2, (26) e6;											Analiza „Wiener Schachzeitung", 1925.
			a×b4, S-c6;	d4, S×b4;	c3, S-d5;	f4, d6;	S-f3, (27) G-f5;	H-b3, (28) d×e5;	S×e[illegible]5;	f×e5, (29) S-b6;	G-b5, (30) S-d7;	0-0, e6;	W×f5, e×f5;	e6, f×e6;	H×e6+, (31) G-e7;	Elekes-Reich (Mag. Sakkvilag, 1926).
	(85) ...e5;	a×b4, G×b4;	c3, (36) G-c5;	S f3, S-c6;	G-c4, (37) d6;	(38) d4, e×d4;	c×d4, (39) G-b6;	0-0, (40) G g4;	H-b3 [illegible];	G×f7+, K-f8;	G×g8, (42) W×g8;	H×f3, H-f6;	H-h5!, (43) S×d4;	G-a3, Wa-e8;	S-e3, (44) W-e5;	Marshall-Werliński (Moskwa, 1925).
	...d5;	e5, S-c6;	d4, H-b6;	G-e3, (45) G-f5!;	G-d3, G×d3;	H×d3, e6;	a×b4, S×b4;	H-d1, (46) Sg-e7;	c3[illegible]6;	Sg-e2, Se-f5;	G-c1, G-e7;	0-0, 0-0;	Sb-d2, (47) f6?;	e×f6, (48) G×f6;	Se-f4, (49) Wf-e8!;	Analiza Rosentretera (Wochenschach, 1914).
			...H-c7;	S-f3, G-g4;	a×b, S×b;	c3, S-c6;	S-a3, a6;	G-e2, e6;	0-0, [illegible]8;	H-a4, Sg-e7;	G-e3, S-e8;	Wf-b1, G-f5;	W-b2, G-e7;	S-c2, 0-0;	G-d2, (50) S-b8;	Yates-Buerger (London-City, 1926).
			...e6;	a×b4, G×b4;	c3, G-a5;	H-g4, Sg-e7;	G-d3, Se-g6;	S-f3, H-c7;	0-0, [illegible]7;	G-a3, Sc-e7;	G-d6, G-d8;	G×e7, K×e7;	h4, h5;	H-g5, K-f8;	G×g6, f×g6;	Marshall i zaw.-Altintope i zaw. (Bach. 1914/II).
	(75) ...e6;	a×b, G×b4;	c3, G-e7;	(51) (76) d4, d6!	S-f3, S-c6;	(52) G-e3, b6;	G-b5, G-d7;	d5, e×d5;	e×d[illegible]5;	G-a3, S-f6;	0-0, 0-0;	Wf-e1, Wf-e8;	G-d3, (54) S-g4;	G-f4, G-f6;	H-c2, (55) H-c7;	Marshall-Tarrasch (San Sebastian, 1912).
					G-d3, S-f6;	f4, S-c6;	S-f3, (56) 0-0;	(57) 0-0, e5;	d5, [illegible]8;	f×e, d×e;	S×e5, G-c5+;	K-h1, Wf-e8;	G-f4, G-d6;	S-c4, (56) G×f4;	W×f4, (60) g5;	Analiza Rosentretera (Wochenschach, 1914).
								...d5;	e[illegible]4;	H-c2, f5;	e×f6, S×f6;	(61) S-e5,				„ „ „ „
					(62) ...b6;	f4, G-b7;	S-f3, S-f6;	e5, (63) S-d5;	0-0;	(64) H-c2,						„ „ „ „
					...f5;	e×f5, e×f5;	S-f3, S-f6;	(65) H-c2, (66) 0-0!;	(67) 0-0,							„ „ „ „
					(68) ...e5;	Sg-e2, e×d4;	(69) Se×d4, d5?;	e×d, (70) S-f6;	0-0, [illegible]5;	(71) H-c2!,						„ „ „ „
							(72) ...S-c6;	0-0, (73) S×d4;	(74) c×d4							„ „ „ „
					f4, (77) f5;	Sb-d2, S-f6;	G-d3, 0-0;	S-f3, S-c6;	0[illegible]6;	e×f, e×f;	d5, (79) S×d5;	G-c4, H-b6+;	K-h1, G-e6;	(80) Wa-b1, H-c7;	S-b3, (81) S×f4;	Marshall-Haida (Marienbad, 1925).
(85) ...b6;	G-b2, G-b7;	d3, e6;	S-f3, (86) H-c7;	G-e2, (87) S-c6;	b5, S-e7;	0-0, S-g6;	g3, (88) d6;	c4, S-f6;	(89) Sb-d[illegible]7;	a4, a5;	H-c2, e5;	(91) S-e1, H-d7;	S-g2, h-5;	f4, (92) 0-0-0;	f5, (93) S-f8;	Tereszczenko-Weissinger.
...c×b;	a3, d5!;	e×d5, H×d5;	(32) G-b2, e5;	a×b, G×b4;	S-c3, G×c3;	G×c3, (33) S-c6;	S-f3, Sg-e7;	G-e2, 0-0;	[illegible]6;	d4, e4;	S-d2, b5;	S-b3, b4;	G-b2, (34) a5;	S-c5, Wf-d8;	c3, G-f5;	Spielmann-Sämisch (Marienbad, 1925).
..e6?;	b×c, G×c5;	d4, G-e7;	G-d3, S-c6;	c3, d5;	(94) e5,											Spielmann Grob (Meran, 1925).
...d6;	b×c, d×c;	S-c3, S-f6;	G c4, e6;	S-f3, G-e7;	0-0, 0-0;	e5, Sf-d7;	H-e2, a6;	a4, S-e6;	G-d[illegible]6;	G-b2, H-c7?;	(95) S-e4!,					Spielmann-Patay (Meran, 1925).

UWAGI:

(1) Gambit ten spotykamy pierwszy raz u Poleria (w r. 1594) i w r. 1623 w rękopisie włoskim. Potem Jaenisch (1842/3) zainteresował się tem posunięciem, po nim stosował go często Bird. Jaenisch zalecał nieprzyjęcie gambitu 2 .. b6 (3. b×c, b×c lub 3. a3, a5 które nie jest jednak dla Cz. korzystnem). W nowszych czasach gambitem sycylijskiem zajął się żywiej Rosentreter na podstawie następujących wywodów:

A) 2... e5; 3. S—f3, d5; 4. G—b5+, G—d7; 5. H - e2, G×b5 (d×e; 6. S×e5 ±); 6. H×b5+, H—d7; 7. H×d7+, Sb×d7; 8. e×d5, c×b4; 9. 0-0, ±.

B) 2... d5?; 3 e×d5, H×d5; 4. S - c3, H—e5+; 5. H—e2, H×e2+; 6. G×e2, c×b4; 7. S—d5, K—d8; 8. S×b4, ±.

C) 2... e6; 3. b×c5, G×c5; 4. d4. Białe mają silną pozycję w centrum.

D) 2... b6; 3 b×c6, b×c5; 4. S—c3, ±. Białe są w posiadaniu linji e.

E) 2... c×b4; 3. a3, e6?; 4. a×b4, G×b4; 5. c3, G—e7; 6. d4, d6 (6... d5; 7. e5); 7. G - d3, S—f6 (S—c6 lub b6); 8. f4, b6; 9. e5, Sd5; 10. S—f3.

F) 2... c×b4; 3. a3, d5; 4. e5, H—c7; 5. S—f3, G—f5; 6. G—b5+, Sb—d7; 7. d3 i t. d.

G) 2... c×b4; 3. a3, b×a3; 4. d4, e6; 5. G—d3, d5; 6. e5, S—c6; 7. c3, a6; 8. S×a3, Wa—b8; 9. Sg – e2, b5; 10. 0-0, b4; 11. S—b1 z dobrą pozycją Białych.

(2) Partja ta zakończyła się nierozegraną.

(3) Za najlepszą obronę uchodzi 3 .. e6 lub 3... d5.

(4) Gdyby Cz. nie przyjęły gambitu (3. . b×a3) to w tej pozycji mogłyby grać 5 .. S—f6, co jest obecnie niemożliwem wobec 6. c4.

(5) Groziło: 9. H—g3 z podwójną groźbą S—c7+ i G×g7.

(6) Należało grać: 9... S—h6. Białe były i wtedy wprawdzie lepiej rozwinięte, lecz materjalnie byłyby o piona słabsze.

(7) Za późno zauważyły Czarne, że nie mogą uratować piona f7, ponieważ broniąc piona zagrożonego otrzymałyby odrazu przegraną pozycję i np.: 10... H—e7; 11. G—a4 lub 10... H d7; 11. S—f3 z groźbami S×e5, S—g5 i G×e5. Jeśliby zaś po: 10 .. H—d7; 11. S—f3, e4 to 12. S—g5, S—d8; 13. G—e5, S—e6; 14. S×e6, f×e6; 15. S—e7+ z wygraną dla Białych. Wybrane posunięcie jest jeszcze stosunkowo najlepszą obroną.

(8) Białe tracą wprawdzie także roszadę, ale zato dochodzą pierwsze do obsadzenia linji e wieżą hetm.

(9) Po: 18. G—a3!, G×a3; 19. H×a3+, D—d6; 20. H×d6, W×d6; 31. c3. Białe przegrały w końcówce.

(10) Obrona ta nie naraża Cz. na bezpośrednie niebezpieczeństwo, lecz daje im ścieśnioną i niewygodną pozycję.

(11) Białe już odzyskują piona (po: 18. G – a3, H—d8; 19. G×f8, K×f8; 20. H×h7, H—f6; 21. G—e4!) i wygrały w końcówce (21... H—h6; 22. H×h6, g×h6; 23. S—e5!, S—d8; 24 G×b7, S×b7; 25. W—a3 i t. d.)

(12) Lepszem było: 6... S×e4; 7. G×f7+, K×f7; 8. H h5+, g6; 9. H—d5+, e6; 10. H×e4, G—g7; 11. H f3+, K—g8!; (11... G—f6?; 12. S—b5!).

(13) Należało grać: 10... d5.

(14) Po: 18. Wa—e1, e5; 19. f×e5, d×e5?; (19... G×e5! może jeszcze ratowało partję). 20. S—f5, S—d6; 21. S×d6, H×d6; 22. G—a3, H—c6; 23. G—d5!, H×c2; 24. W×f6, g×f6; 25. H—g3+, K—h8; 26. G—e7. Czarne poddały się.

(15) Zasługiwało na rozpatrzenie 6... S—c6.

(16) Niekonsekwentnie! Lepsze 10... G—g7. Czarne nie chciały dopuścić do e5, e6 obawiając się tego niepotrzebnie.

(17) W tej pozycji już 11... G—g7 było błędnem z powodu: 12. S—c4 poczem 13. G—a3.

(18) Czarne wskutek błędu przeciwnika (15. c4?) otrzymały lepszą pozycję. Partję po kilku omyłkach z obu stron wygrały wkońcu Czarne.

(19) Skoczek był nie do uratowania. Gdyby 9... S—g5 to 10. f4, S—e6; 11. f5, S—g5; 12. h4.

(20) Teichmann komentując tę partję w Kag. Neuste Schachnach. roczn. 1923. Zaleca 3... d5!, gdyż na 4. e5, S—c6 poczem 4... G – f5 i 5... e6 z b. dobrą grą dla Czarnych

(21) Strata tempa. Należało się rozwinąć lepiej.

(22) To pozornie tylko dobre posunięcie sprowadza bardzo groźne dla Cz. powikłania.

(23) Trzeba było grać: 12. . Sb—d6. Teraz Cz. tracą figurę i przegrywają partję.

(24) W razie 15... S×b4; 16. G×c7, S—c2+; 17. K—d2, S×a1; 18. K – c3. Białe zdobyły 3 figury lekkie za wieżę.

(25) Białe wygrały z łatwością w końcówce.

(26) Müller powołując się na partję Marshall-Sämisch (z turn. w Baden - Baden w 1925 r.) uważa obronę 3... S—f6 (której Sämisch w tej partji nie zastosował, lecz 3... b×a3) za najlepszą, przytaczając powyższą notatkę. Czarne dochodzą wkrótce do H—c7. Białe nie mają żadnej rekompenzaty za ofiarowanego piona.

(27) 9... G—g4; 10. G—c4, S—b6?; 11. G×f7+!

(28) 10... H—b6; 11. H×d5, G×b1; 12. e×d.

(29) 12... Sd5 – c7! było wskazanem.

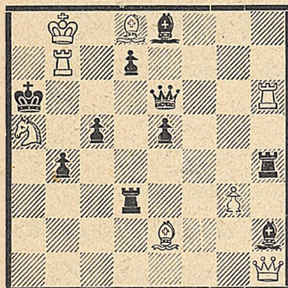
(30) 13... G—d7?; 14. G×d7+! i ewentualnie 15. H×b6!

(C. d. n.)

DZIAŁ KOMPOZYCJI

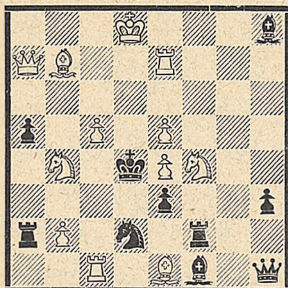
POD REDAKCJĄ *S. LIMBACHA*

O. Nagy
(I. n. Magyar Sakkvilag 1927.)

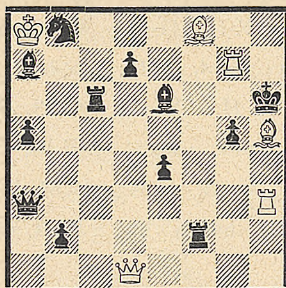
Nr. 181. Mat w 2 posun.

S. S. Lewmann
(II. nagr. Magyar Sakkv. 1927.)

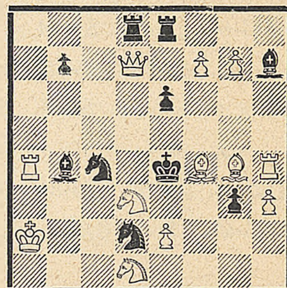
Nr. 182. Mat w 2 posun.

E. G. Schuller
(I. n. „Brisbaue Courier" 1927.)

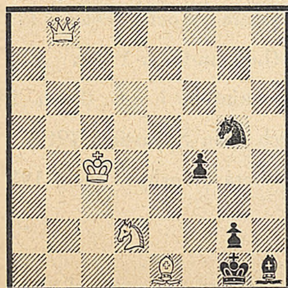
Nr. 183. Mat w 2 posun.

A. Ellerman
(II. n. „Brisbaue Courier" 1927.)

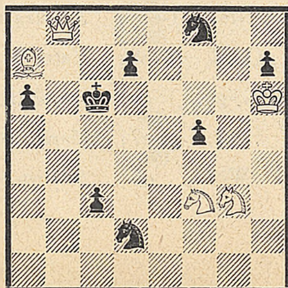
Nr. 184. Mat w 2 posun.

V. Kosek
(I. nagr. Ceskoslov. Sach 1927.)

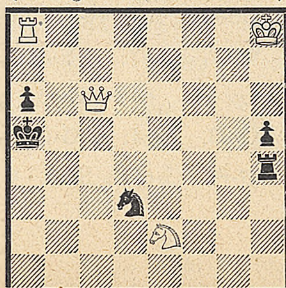
Nr. 185. Mat w 3 posun.

J. Beck
(II. nagr. Ceskoslov. Sach 1927.)

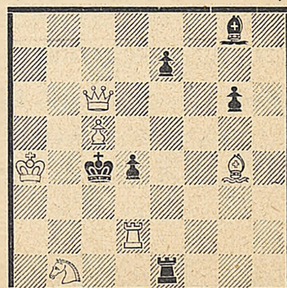
Nr. 186. Mat w 3 posun.

J. Scheel
(III. nagr. Ceskosl. Sach 1927.)

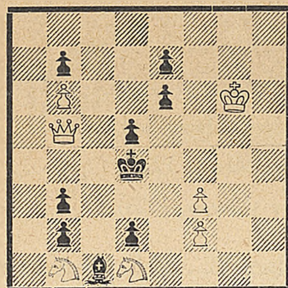
Nr. 187. Mat w 3 posun.

M. Wróbel, Warszawa
(4 wzm. zaszcz. C. Sach 1927.)

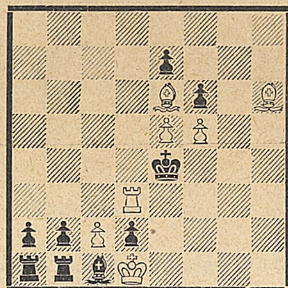
Nr. 188. Mat w 3 posun.

F. Lazard
n. Chemnitzer. Tagebl. 1927.)

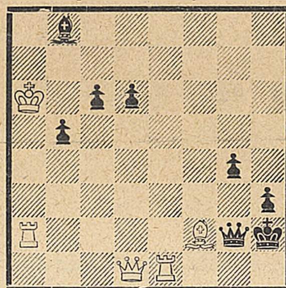
Nr. 189. Mat w 3 posun.

Dr. F. Rduch
(II. n. Chemn. Tageblatt 1927.)

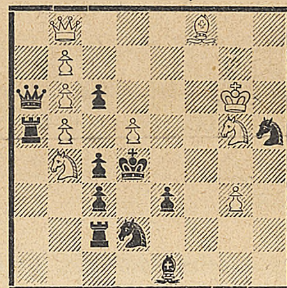
Nr. 190. Mat w 3 posun.

S. Krjuczkow
(I. nagr. Szachmaty 1927 I.)

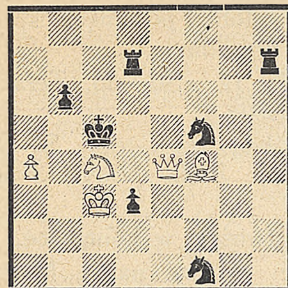
Nr. 191. Mat w 3 posun.

D. Przepiórka, Warszawa
(„Świat Szachowy" 1928.)

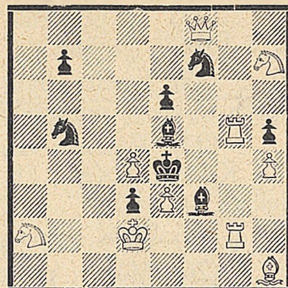
Nr. 192. Mat w 3 posun.

T. Horak, Lwów
(Poświęc. kl. „Hetman" oryg.)

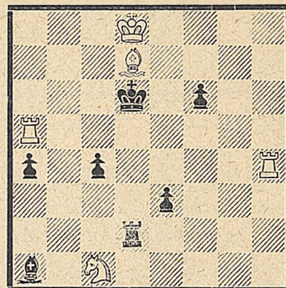
Nr. 193. Mat w 2 posun.

S. Korczemny i H. Ludowicz
(Pośw. red. „Szachów" oryg.)

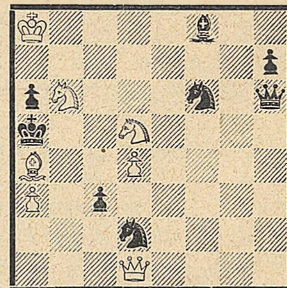
Nr. 194. Mat w 2 posun.

A. Brill, Lwów
(Oryginalne)

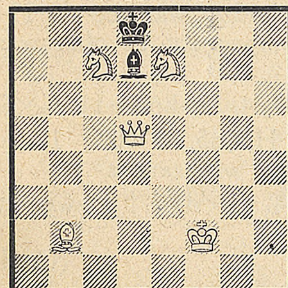
Nr. 195. Mat w 3 posun.

Fr. Otto, Lwów
(Oryginalne)

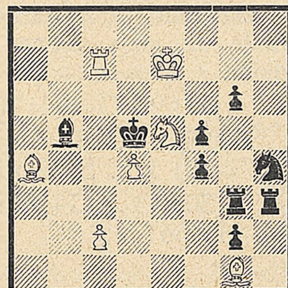
Nr. 196. Mat w 3 posun.

O. Słobodzian, Lwów
(Oryginalne)

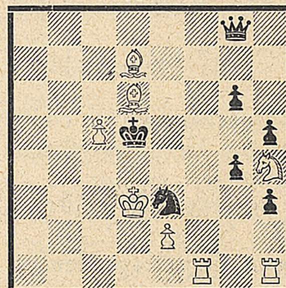
Nr. 197. Mat w 3 posun.

W. Suchodolski, Łuck
(Oryginalne)

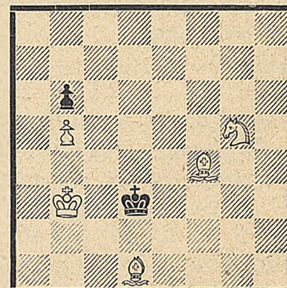
Nr. 198. Mat w 3 posun.

F. Ginzburg, Krzemieniec
(Oryginalne)

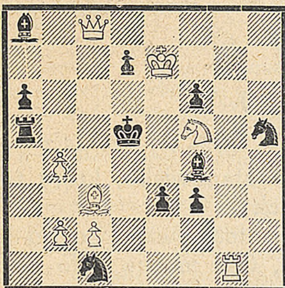
Nr. 199. Mat w 4 posun.

S. Limbach, Lwów
(„Świat Szachowy" 1926)

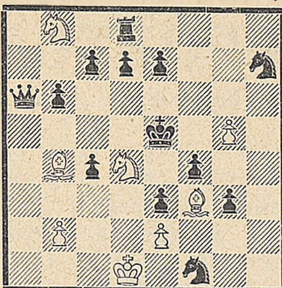
Nr. 200. Mat w 5 posun.

M. Wróbel, Warszawa
(1 nagr. „The Problemist 927.)

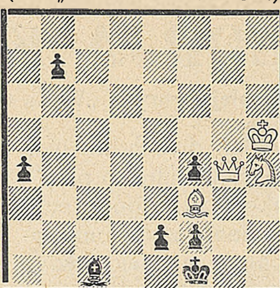
Nr. 201. Mat w 3 posun.

O. Votruba
(1 n. „Narodni Politika“ 1927.)

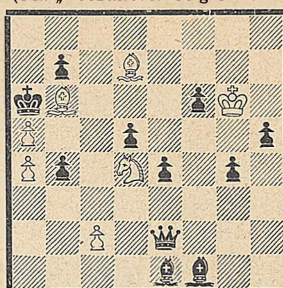
Nr. 202. Mat w 3 posun.

S. Krjuczkow
(2 n. „Narodni Politika“ 1927.)

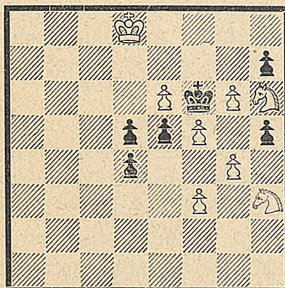
Nr. 203. Mat w 3 posun.

Dr. E. Zepler
(1 n. „Drezdner Anzeiger“ 1927.)

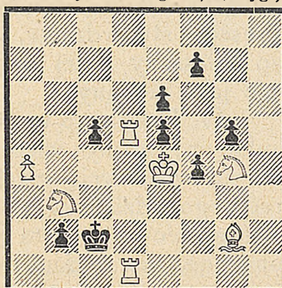
Nr. 204. Mat w 5 posun.

St. Mnichowicz, Lwów
(Oryginalne)

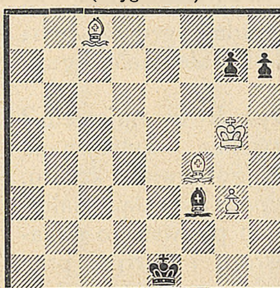
Nr. 205. Mat w 3 posun.

T. Horak i S. Limbach
(Pośw. J Hartongowi, (Oryg.)

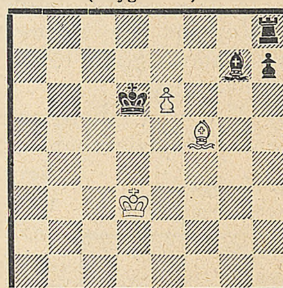
Nr. 206. Sam. maks. w 3 pos.

F. Sulik, Lwów
(Oryginalne)

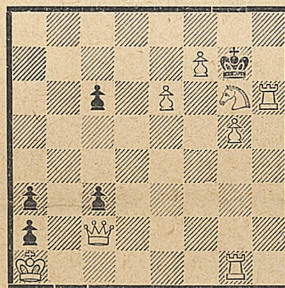
Nr. 207. Sam maks. w 4 pos.

A. Wajsberg, Krzemieniec
(Oryginalne)

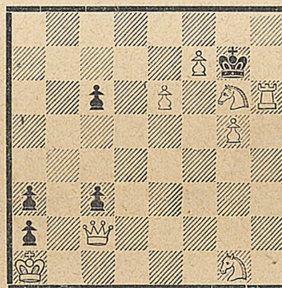
Nr. 208. Mat pomoc. w 3 pos.

E. Wolański, Tarn. Góry
(Oryginalne)

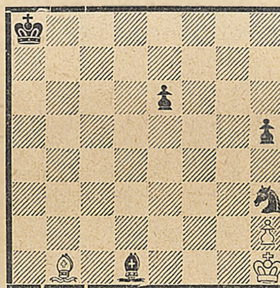
Nr. 209. Samomat. w 4 pos.

E. Wolański, Tarn. Góry
(Oryginalne)

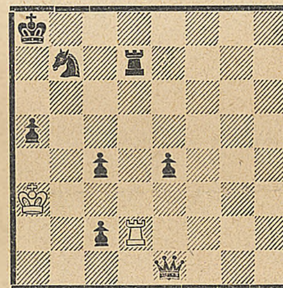
Nr. 210. Samomat w 4 pos.

E. Wolański, Tarn. Góry
(Revista de Sah. 1927.)

Nr. 211. Sam. maks. w 3 pos.

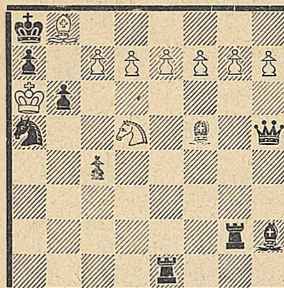
S. Limbach, Lwów
(„L.'Echiquier“ 1927.)

Nr. 212. Sam. maks. w 3 pos.

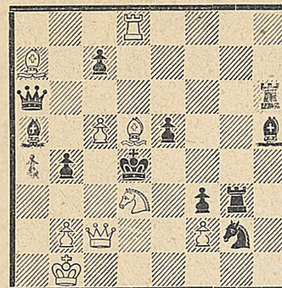
ZADANIA Z I. MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU 2+ „L'Echiquier“ 1928

H. Weenink i J. Hartong
(I. i II. nagr. ex aequo)

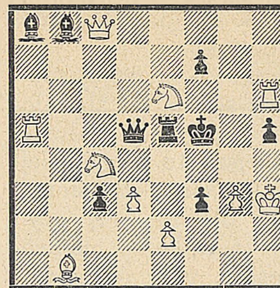
Nr. 213. Mat w 2 posun.

L. A. Issaeff
(I. i II. nagr. ex aequo)

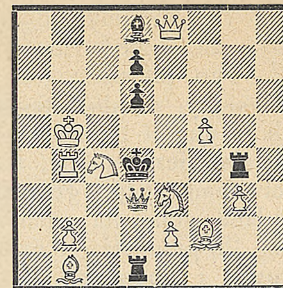
Nr. 214. Mat w 2 posun.

C. Mansfield
(III. nagroda)

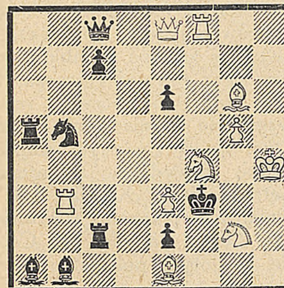
Nr. 215. Mat w 2 posun.

F. Lazard
(IV. nagroda)

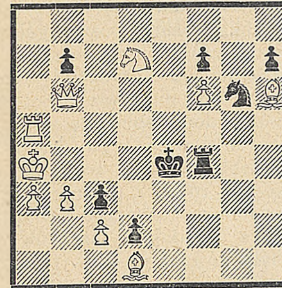
Nr. 216. Mat w 2 posun.

O. Nagy
(V. nagroda)

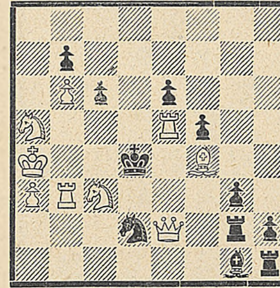
Nr. 217. Mat w 2 posun.

Z. Kolodnas
(I. i II. nagr. ex aequo)

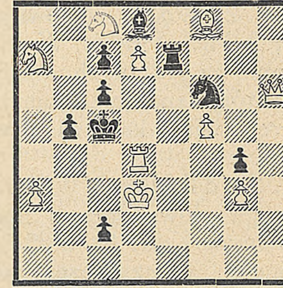
Nr. 218. Mat w 2 posun.

S. Boros, R. Pikler, I. Telkes
(I. i II. nagr. ex aequo)

Nr. 219. Mat w 2 posun.

I. A. Schiffmann
(III. nagroda)

Nr. 220. Mat w 2 posun.

Marjan Wróbel

TEORJA KOMPOZYCJI

I. Uwolnienie białej figury w „White to play." (Unpinning in „Complete Block").

I. Z pośród całego szeregu zadań dwuchodowych bezwzględnie najciekawszym typem jest „White to play", kompozycja wymagająca dziś wysoko postawionej techniki zadaniowej. Mamy tu do czynienia z dwoma zadaniami połączonemi wstępnym ruchem; nic więc dziwnego, że główny nacisk spoczywa na wstępie, który jest miernikiem estetycznym.

Szukając nowych idei dla tego typu zadań, transponujemy dziś bardzo modny temat uwolnienia białych figur posługując się zdobyczami zadań groźbowych; tak więc mamy ogólny temat: „Uwolnienie białej figury w „White to play".

II. Co więc będziemy nazywali uwolnieniem? Uwolnieniem będzie ruch, który zwalnia przytrzymaną figurę jakiegokolwiek koloru, w tym wypadku białą, analiza zaś diagramu pierwszego wskaże nam istotę i wartość prac z tej dziedziny; jest przytem rzeczą oczywistą, że zwrócimy tu przedewszystkiem uwagę na grę główną i zależnie od jej wartości klasyfikować będziemy grupy i działy.

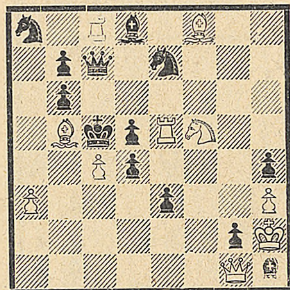
J. M. Sparke
Good Comp. 1920

Nr. 221. Mat w 2 pos.

Zadanie Sparkego, to pseudo White to play, bez zamiany matów, o wstępie wyczekującym 1. Gh2. Trzy uwolnienia dobrze przeprowadzone stanowią grę główną Hh5, Se3, e3; 2. Ha5, Hf2, Hd3╪. Kompozycja Sparkego należy do pierwszych kroków, jest pracą torującą drogę do zadań pełnowartościowych, równocześnie zaś daje możność podziału na cztery klasy: 1. Maty zamienne i dodane przy niezmiennym macie głównym. 2. Mat główny, jako dodany. 3. Samo-związanie i uwolnienie. 4. Mat główny jako zamienny. Będziemy więc omawiali i analizowali zadania należące do poszczególnych działów, przyczem rozpatrzymy dodatkowo kilka prac o typie mieszanym ze względu na ich odrębność.

III. Typ pierwszy jest stosunkowo najmniej rozpowszechniony, pomimo tego, że nie stawia on zbytnio wielkich trudności technicznych z racji tego, że główny mat zostaje niezmieniony, nie umniejsza to bynajmniej wartości kompozycji, gdyż poboczne maty zamienne, lub dodane stanowią ruchome tło dla ideowej gry. Djagram 2. przedstawia nam ten typ zadań o matach zamiennych i dodanych równocześnie, przy niezmiennej grze głównej, spełnia więc wszystkie wymagania.

M. Wróbel
Bristol Times and Mirror 1927. II.

Nr. 222. Mat w 2 pos.

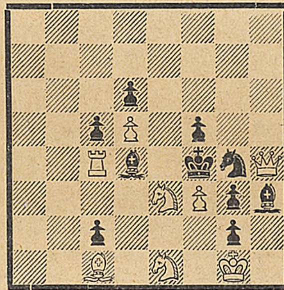
White to play z przedgrą Hc8, 2. Wd5╪! (główny) d3, e2; 2. He3, Hd4╪. W poszukiwaniu za grą znachodzimy wstęp, który zupełnie zmienia całą grę, dając królowi dwa wolne pola.

1. S×d4! Hc8, 2. Wd5╪, oraz druga główna gra w macie dodanym Kd6! 2. Wd5╪! Uwolnienie przez czarnego Króla! Pozatem mamy dwa maty zamienne Kd4, 2. He3╪, oraz e2, 2. Sf5╪!, więc powrotny ruch na poprzednie stanowisko, który teorja zadaniowa nazywa „switchback".

Jeszcze na marginesie jedna uwaga co do techniki, otóż zamiast Gd8, Se7, Gf8 można było ustawić białego piona f6 i czarnego f7. Pozornie lepsze, ale taka para ułatwia znalezienie wstępu, gdyż pytamy się w jakim celu stoi, a następnie w zadaniach tego typu należy za wszelką cenę unikać par biało-czarnych pionów. Wreszcie stwierdzamy, że to zadanie można uważać za typ mieszany z tej racji, że drugi główny mat występuje jako dodany.

IV. Drugi typ to gra główna występująca w macie dodanym; mamy więc pozycję związania białej figury, tak zwaną pozycję głuchą, gdyż nie bierze ona bezpośredniego udziału w przed-grze. Oczywiście, że w grze, oprócz ideowego mata dodanego możemy mieć również zamienne, lub dodane maty gry pobocznej, oczywiście w tym wypadku zadanie jest bogatsze i bardziej efektowne. Należy tylko w sposób estetyczny zapomocą wstępu połączyć grę główną z poboczną. Przypatrzmy się pracy ilustrującej ten motyw. Zanalizujmy dokładniej pozycję, która ma tylko jeden warjant w przed-grze Ke5, 2. Sd3╪. Widząc, że to zadanie ma głuchą pozycję w przytrzymaniu decydujemy się odrazu na uwolnienie Sg4.

M. Wróbel
Magyar Sakkvilag 1927.

Nr. 223. Mat w 2 pos.

1. Hh5! powoduje mata zamiennego Ke5, 2. Hf5╪, oraz główną grę matów dodanych Sf2, 2. Sg4╪! uwolnienie z równoczesnym opuszczeniem pola g4 dla białego skoczka. Se5, 2. Hh6╪ samozamknięcie, oraz S∾, 2. Sd3╪ przyczem w tej odmianie Hetman luzuje Se1 w obronie pola f3! (C. d. n.)

LITERATURA

Henri Rinck: „700 Fins de Partie" (700 końcówek partjowych). Dzieło to, jako owoc kilkudziesięcioletniej pracy hiszpańskiego kompozytora o światowej sławie jest uzupełnieniem wydaniem „150 Fins de Partie" a następnie „300 Fins de Partie" tegoż autora. Pomimo tego iż jest ono napisane w języku francuskim, znajdujemy objaśnienia w kilkunastu językach europejskich przez co staje się dostępnem każdemu szachiście. Treść jest podzielona na dwie zasadnicze części: końcówki wygrywające i remisowe, w których to znajdujemy wiele przepięknych i arcyciekawych pozycyj patowych. Przy końcu tej książki oprócz rozwiązań, znajdujemy głęboką analizę poszczególnych końcówek jakoteż rozwiązania pozorne. „700 Fins de Partie" powinno się znaleźć w bibljotece nietylko miłośnika zadań i kompozytora lecz również i gracza, który znajdzie w niem wiele pozycyj nieraz wprost na pierwszy rzut oka nieprawdopodobne do wygrania względnie zremisowania. Przestudjowanie więc tego dzieła przyczyni się w znacznym stopniu do pogłębienia gry zwłaszcza końcowej. Prawdziwe to arcydzieło posiada również piękną szatę zewnętrzną. Stron XXXII+540. Zamawiać można przez Redakcję. Pieniądze przekazem pocztowym na adres „Redakcja Szachów", Lwów, Leona Sapiehy 77. Cena 15 shyllingów ang., wzgl. równowartość w złotych polskich.

ROZWIĄZANIA ZADAŃ

II. Konkursu rozwiązaniowego „Szachów“.

Nr. 143. ‡11. 1 f7 — f8H! Dwóch Hetmanów wprowadza rozdwojenie w armji Białych. Wykorzystuje ten moment konnica nieprzyjacielska i rusza do ataku ..1. Sf2 (g3): 2 Hf3+, Młody i niedoświadczony Hetman przybywa zapóźno, konnica już na przodzie. ...2. Se4; Cofa się Hetman stary 3. Hc6+, Jego Królewska Mość rzuca się w wir walki. ...3 Kb8; 4 Gc7‡, Kc8; 5 Gd6+ Kd8; 6 Hf6+ Zuchwałość przepłaca życiem 6.. S×f6, 7 Gc7+, Kc8; 8. Gb8+ Pada Giermek dzielny... 8. K×b8; 9. He8+ po nim Hetman stary ...9. S×e8; 10. Wb6+. I działa nie pomogą, nieprzyjaciel zajmuje stolicę ..10. Ka8; 11. Sc7+. Zapóźno. Biały monarcha nie zdążył uciec konno. Czarny djabły kończą rzeź. 11... S×c7‡! **cz. ub.** 7. He8+ S×e8; 8. Ge7++, Kc8, 9. W∾6+ Kb8 : i t. d. (S. L.) Celem uniknięcia cz. ub. rozw. należy usunąć białego pieszka a 5 wówczas w 8 pos. zamiast Gb8 grałoby się Ga5!;

Nr. 144. ‡11. 1. Gf3—g1! Kb3: 2. Hf3+ Gd3; 3. a 7! Kc3; 4. a8S! Kb3; 5. Sb6, Kc3; 6. Sc4! Kb3; 7. Gg8! Kc3! 8. Sb5+ Kb3; 9. Se3! Gc4; 10. Gd5, G×d5; 11. Sc2+ G+f3‡. Cz. **ub.** 3. Sd5+ 4. Sf4 5 a8H, I. uboczne rozw. 1. Sd5+ 2. Hb6+. 3. W2—a3, 4. Ggl, 5. Hh6, Kd1, (5. Kb2; 6. Hf6. (97), 7. Hc3; 8. Wa1+; 9. Wg1+), 6. Wa1+, 7. Hh5+, 8. Hg5+, 9. Sc3+. 10. Wf1+, (11. Hg2+, G×g2‡ II. Sb5+ z szeregiem cz. ub. rozw np. 2. Gc2+, 3. Gf5, 4. W2—a3, 5. Hf6, 6. Hc3, 7. Wa1, 8. Hc2, 9. Wf1, 10. Hg2. G×g2‡ w 10 pos).

Nr. 145. ‡11. 1. Wh1—h3! 2. Wf3+, 3. Wg3+, 4. Hb6+, 5. Wa3; 6. Sh2+, 7. Wa2, 8. Hc7, 9. Se6+, 10. Hc3+, 11. He1+, W×e1‡. I. ub. rozw. 1. Wg1+, 2. Hd6+, 3. Hb4, 4. Se6, 5. Wf5, 6. Sg3, 7. Wd1, 4 Ha4 W×a4‡. II. Hc4+, 2. He6+, 3. Wg1+ i t. d. III. He4+ 2. Se3, 3. He5, 4. Sf5, 5. Ha5, 6. W5h2+, 7. Wd1, 8. Wc2, 9. Hc3, 10. Ha4+. IV. 1. Gc6, 2. He3, 3. Hd4, 4. Gd7, 5. Hf2, 6. Sg3, 7. Gb5, 8. He3, 9. Hd3, 10. Wd1+, 11. Ga4+, W×a4.

Nadesłano 9 rozwiązań w tem 4 mylne.
Ilość uzyskanych punktów wskazuje tabela.

	Nazwiska	143	144	145	Punkt.	Nagroda
1.	A. Piotrowski, Łódź	14	33	33	80	I.
2.	F. Sulik, Lwów	11	22	44	77	II.
3.	Chądzyński, Warszawa	14	26	17	57	III.
4.	W. Bober, Lwów	11	22	22	54	—
5.	H. Friedmann, Lwów	—	14	—	14	—

I. nagr. „Das Damengambit“ Dr. Tarascha (w jęz. niem.)
II. nagr. Komplet mies. „Szachy“ (Nr. 1—10) i półroczna prenumerata (Nr. 11—16 włącznie).
III. nagr. Półroczna prenumerata „Szachów“ (Nr. 11—16).

Nr. 9 (LUTY 1928)

Uwaga: W zadaniu Nr. 172 (Symchowicz na polu **e6** ma stać biały pieszek (a nie czarny jak wydrukowano).

Nr. 146. (Janovcic) 2‡ 1. Ha5—a7! gr d8S‡! ub. rozw. I. We—f8+ II. d8S+.

Nr. 147. (Mari) 2‡ 1. Se4—d6. „Pickaninny“ (nazwa modnego dziś tematu) w eleganckim opracowaniu. Trzy tematowe maty oraz uwolnienie białej figury z równoczesnem przytrzymaniem czarnej (Gd4) składają się na piękną całość.

Nr. 148. (Wróbel) 2‡ 1. Hf7—c7! Miła „tempówka“ z samo zamknięciami i uwolnieniem b. figury, bez gry głównej.

Nr. 149. (Otto) 4‡ 1. Wd2—d5! (gr We5‡) K×d5: 2. Sf4+ Kd4; 3 Ge5+, Ke4; 4 Gd3‡! 2.. Ke4, Gd3+, Kd4, 4. Ge5‡ 2... Kc6; 3. Sa5‡, Kb6; 4. Gc7‡. Dwie pierwsze odmiany tworzą echo kameleonowe w klasycznem opracowaniu!

Nr. 150. (Brill) 2×. (Bez Sg8, z Gf8 i Pf6f, 1. Sa5—c6! Wstęp prowadzi do kilku pięknie związanych odmian

Nr. 151. (Ludowicz) 2‡. 1. 1 Gd2—e1 „White to play“ Pierwsza praca młodego kompozytora.

Nr. 152. (Mandel) 2‡ 1. We2—g2. Niezły debiut młodego kompozytora.

Nr. 153. (Onyszczuk) 2‡ 1. We5—e4. (Debjut).

Nr. 154. (Horak) 3‡ 1 Wd3—d2! gr. f4+, K×c4; 2. Hc6+, b×c4; 2 f4+, We2; 2. H×b7+.

Nr. 155. (Kmietowicz) 3‡ 1. Sd4—f3! Ke2; 2. Sh2+, H×d6; 2. Hd3+! Trójchodówka w stylu „szkoły czeskiej“.

Nr. 156. (Stachnik) 3‡ 1. Gc7—d8! Kd6; 2. Gb6! Ke5; 3. Gc7‡ Kb4; 2. Wb7+.

Nr. 157. (Issajeff) 2‡ 1. Ge7—f8!! (Jeśli 1. Hd6? to Wb6!), 1 Gd6? to Sg2!

Nr. 158. (Ellermann) 2‡ 1. Ge5—b8!

Nr. 159. (Otto) ‡3. 1. Ga4—b5! G×b5! 2. Wd—c4, G×W 3W×G, g2‡. 1 Gd1? to Gd3! W×d3 pat

Nr. 160. Wolański ‡6. 1. Sc4—d2! G×a7; 2. Gg4+; K×c6; 3 Gf3+, Kb5; 4. c4+, Ka6; 5. b8S+, G×b8; 6 Hd6+, G×d6 ‡. Fatamorgana.

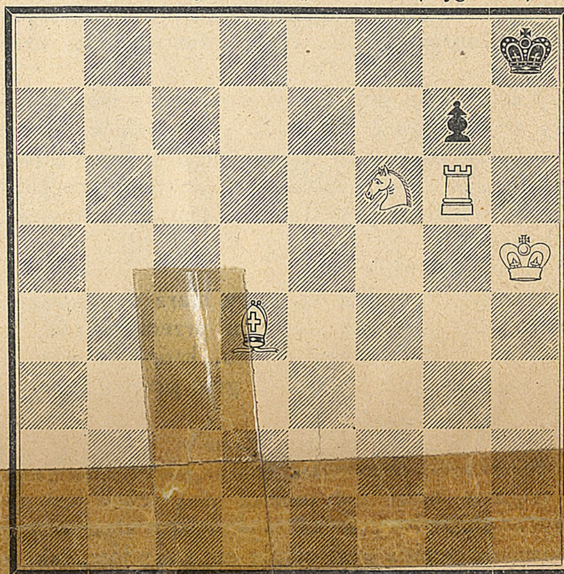
Nr. 161. (Limbach) ‡ 4 maks. 1. Ga2—e6! ...Wc1; 2 Hc2, Wg1; 3. Gg4, W×g4; 4. Hc3+W×c3 ‡, ...Wg1; 2. Hg2, Wc1; 3. Gc4 Wc4; 4. Hg3+ W×g3 ‡ ub rozw. I Hc7, II Ha7, III, Hg2.

Rozwiązania nadesłali: Lwow. **Zofja Warzewska** (146, 148, 150—153), **U. Fridenberg** (146). **T. Asler** (146—158). **B. Stefan,** (146—158), **St. Mnichowicz** (146—161), **Schächter** (148, 150—158). Jastrzębice. **Ks. J. Matwijas** (146—150, 152—156) Krzemieniec, **F. Ginzburg** (146—148, 150—160). **A. i B. Wajsberg** (146—148 150—160) Łuck. **Korczemny** (146—160) Łask. **Z. Radzik** (146—161) Touste. **J. Kłapanoszczak** (146—148, 151—153, 155) Borysław. **F. Rager** (146, 148, 151—153) Złoczów **M. Mandel** (146—148, 150, 151—153).

„PRIMA APRILIS!“

Saturnin Limbach, Lwów

Poświęcone Czytelnikom „Szachów“ (oryginalne)

Mat w 2 posunięciach.

WIADOMOŚCI

Lwów. W turnieju o mistrzostwo Akademickiego Koła Lwowian (A. K. L. sekcja szachowa) pierwszą nagrodę zdobył O. Balcar 7½ (9). 2. F. Czorniuk 7. St. Ptaszek 5½. Dalsze miejsca zajęli W. Pomohaczi, J. Baraniecki, T. Ilnicki, B. Domaradzki, A. Blaschke, J. Górski, Inż. E. Kasparek.

Lwów. Henryk Friedmann dał w klubie „Goniec“ seans gry jednoczesnej na 17 szachownicach z wynikiem 12—3—2.

Match A. K. L. - „Hełm“. Gracze A. K. L.: O. Balcar 0, W. Pomohaczi 1, K. Ilnicki 1, T. Ilnicki 0, S. Limbach 1, F. Schotz 0, E. Pomohaczi 0. Gracze „Hełmu“: Bizoń 1, Flaszecki 0, Stachnik 0, Kikinis II. 1, Lipowy 0, Słobodzian 1, Laskowski 1. Dla „Hełmu“ 4 3.

Kraków. Krakowski Klub Szachistów donosi, że otrzymał do sprzedania roczniki „Szachista Polski“ za 1912/1914 po cenie zniżonej. (Obydwa roczniki 4 zł, z przesyłką pocztową 5 zł). Zamówienia przyjmuje Klub po nadesłaniu 5 zł. Adres Klubu: Kraków, Rynek gł. 32.

Lublin. Staraniem Zarządu Lubelskiego Koła Szachistów odbył się turniej klasyfikacyjny z nast wynikiem: 1. F. Obolewski 35½ p. 2. J. Dąbrowski 35 p. 3. W. Wolanowski 34 p. 4. por. Musiał 33½, 5. A. Macierewicz 33. 6. płk. Nikolski 29. 7. Kwiecień 27. 8. Dowgird 22½. 9. Brenenstuhl 19½. 10. M. Wisz 19 p. 11. Gordoń 19 p. 12. Wrzos 18. 13. Dąbek 17½. 14. Chodoliecki 15. Rabcewicz 13½, 16. Kuwołek 13, 17. por. Rogoziński 12½, 18. Chyła 7, 19. Jonak 7. 20. Witek 6, 21. Mannek 5.

Łuck. Staraniem łuckich kompozytorów, p. Korczemnego i Ludowicza powstał tu I. Łucki Klub Szachistów.

Bukareszt. Turniej o mistrzostwo miasta miał nast. wynik: 1. M. Wechsler 10 p., 2. kpt. Gudju 9½ p., 3. Z. Herland 8 p., 4. inż. L. Loewenton 6½ p., 5. G. Aleksandrescu 6 p., 6. H Taubmann 5½ p., 7. i 8. I. Mendelssohn i J. Roth po 4½ p., 9. C. Seneca 4 p., 10. I Fichter 3½ p., 11. B Marculescu 2½ p., 12. dr. F. Adolf 1½. I. nagr. za najpiękniejszą partję dostał kpt. Gudju (za partję z Loewentonem), II. nagr. Fichtner (za partję z Mendelssonem).

GRA SZACHOWA UWAŻANA POD WZGLĘDEM PSYCHOLOGICZNYM

(Krupski: „Strategika szachowa“.)

(Dokończenie)

Jeżeli grający lubi się poprawiać, pomimo że gra się o „interes“ i naprzykrza się o zwrócenie wziętej mu figury, jest to człowiek prawie zawsze mający pospolitą i nikczemną duszę, rad zdania mędrców uznawać za swoje, i stać się najbezwstydniejszym literackim złodziejem; taki nie lubi także oddawać pożyczanych pieniędzy i t. d.

Nie wdawaj się z takim człowiekiem.

Gracz, który przez wzajemne wybicie bez korzyści zwykł grę na małej liczbie figur ograniczać, może być w ogólności uważany za człowieka ograniczonego umysłu. Jest nieprzyjemnym w towarzystwie; ma słabe pojęcia.

Jeżeli twój przeciwnik dostawszy mata, lub straciwszy ważną figurę popchnie szachownicę, aż się szachy poprzewracają, nie spieraj się z takim człowiekiem w polityce, w religji, lub o płeć piękną, inaczej doznasz jego nieobyczajnej popędliwości jest to człowiek drażliwych nerwów.

Genus irritabile.

Przebiegły szachista, który stara się zawsze uwodzić ofiarując pozorne korzyści przeciwnikowi, w celu osiągnięcia zamierzonego planu który zawsze usiłuje zamknąć twoje figury, ten i w grze pożycia, podobnych używać będzie zabiegów.

„Dobry adwokat, zły sąsiad“.

Jeżeli twój przeciwnik zna się dobrze na gambicie; jeśli zręczny opór nie miesza go, jeżeli jest głęboki w swych planach, i w ich wykonaniu stanowczy, i od początku do końca gry, ciągle cię zatrudnia, taki pewno zrobi karjerę w świecie, lub wielki majątek. Będzie z niego wielki taktyk wojenny, lub bystry adwokat, każde oszukaństwo i hypokryzję z łatwością odkryje, a wszystkiego, co zamierzy dopnie. Nieśmiały charakter z kilku posunięć da się poznać. Nie trzeba jednak ostrożność brać za nieśmiałość; pewne jest dobremu graczowi właściwe; ostatnie dowodzi pewnej niezdolności, i w swobodnem użyciu stanowi przeszkodę Jest skutkiem niemożności zebrania razem kilku wyobrażeń, z powodu słabych zdolności umysłowych Z takimi ludźmi mieć wspólny interes, a tem bardziej wspólne przedsięwzięcie, zawsze przynosi szkodę i nie można im powierzyć żadnych ważnych działań.

Deliberat Romae perit Saguntum.

Gracze, którzy w przegranej mruczą i okazują zmartwienie, są wprawdzie znośni, ale nie mogą znieść przeciwieństwa. Ta wada znajduje się najczęściej w podstarzałych ludziach, którzy uznawszy raz przewagę w szachach młodego człowieka, wolą raczej zejść daleko z drogi, niż przyjąć od niego rewanż. Tacy ludzie kiedy dostaną mata, nie mogą spać w nocy i wstają z bolem głowy.

Dobry gracz oszczędnie używa swe pomocnicze środki, nie mało waży najmniejsze straty, jak równie nie pogardza najmniejszemi korzyściami. Tacy ludzie nie umrą w ubóstwie.

Gracz obojętny na swą pomyślność, który marnuje swe korzyści, dozna w swem życiu przeciwności, które Opatrzności przypisywać będzie.

Żaden szachista, który fałszywemi sposobikami lub zapalczywością chce wygrać, nie może być poczciwym człowiekiem. Osoba szanownego charakteru, woli raczej poświęcić mniej znaczną korzyść. niż się pokazać zbyt interesowną i niegrzeczną. Wprawdzie celem każdego grającego jest wygrana, pewne jednak szlachetne ograniczenie się, nie powinno być spuszczane z uwagi.

Zgoła przy grze szachowej poznasz w twoim przeciwniku tak przymioty umysłowe, jak moralne. Odkryjesz w nim — chciwość, dumę, nierzetelność, pospolite obyczaje, chytrość, ograniczone władze umysłowe, zapalczywość, temperament żywy albo flegmatyczny, lub też przeciwnie: uprzejmość, dobre wychowanie, bezinteresowność, szlachetne obyczaje, rzetelność, otwartość i wysokie zdolności umysłowe; wszystko tu jest w grze na próbę ogniową wystawione.

Jeżeli przy innych grach pospolitych poznać można mniej lub więcej przymioty grającego, tem bardziej, żadne z nich ukryć się nie zdołają przy grze szachowej, która tyle jest zapalającą, tyle drażliwą, tyle zajmującą nawet przypatrujących się; która o ile z jednej strony głaszcze miłość własną, o tyle z drugiej strony dotkliwie ją upokarza. W innych grach przegrana uniewinnia się nieszczęściem, ale w grze szachowej nie ma nieszczęścia; każdej przegranej nieumiejętność jest przyczyną, która niejako upokarza, tem bardziej, im kto większą lubo bardzo niewłaściwie do szachów przywiązuje wartość, niż na to rzeczywiście zasługują. Można bowiem być bardzo światłym, a nawet genialnym człowiekiem, a z daleko mniej światłymi przegrywać partje. Kto słusznie oceniając szachy jako przedmiot zabawy, nie da się powodować fałszywej ambicji, tego niepomyślny wypadek gry nie zdoła rozdrażnić, zapalić, unieść i zrobić mimowolnie niegrzecznym, a tem bardziej nieobyczajnym, ten i w przegranej doznawać będzie przyjemnej zabawy.

OD REDAKCJI

P. M. Wójcik z przyczyn od siebie niezależnych wystąpił na pewien czas z Redakcji.

Uwaga! Do konkursu nie wlicza się zadania „Prima Aprilis“!

OD ADMINISTRACJI

Uprasza się na wszelką korespondencję w celu odpowiedzi, dołączyć znaczek pocztowy. *(Red.)*

Prosimy naszych kwartalnych prenumeratorów o nadesłanie prenumeraty na Nr. 10, 11 i 12, t. j. za marzec, kwiecień i maj, gdyż w przeciwnym razie wstrzymamy dalszą wysyłkę naszego pisma.

Na liczne zapytania naszych Czytelników, czy można dostać podręczniki szachowe, donosimy: „POPULARNY WYKŁAD GRY W SZACHY“ cena 2·20 zł. — „GRA W SZACHY“ cena 4·20 zł. — „ZADANIA SZACHOWE“ cena 2·20 zł. — administracja wysyła za pobraniem pocztowem.

Również dla wygody naszych Czytelników administracja zajmuje się wysyłką szachów (figur) w cenie od 5 zł. począwszy aż do luksusowych za zaliczeniem pocztowem, jakoteż załatwia wszelkie sprawy prywatne we Lwowie za złożeniem drobnej kwoty na fundusz wydawniczy „Szachów“.

WYDAWCA I REDAKTOR ODPOW.: ZYGMUNT NOWAKOWSKI. — ZAKŁAD GRAF. L. S. T. W. LWÓW, L. SAPIEHY 77. TEL. 496